

บทที่ ๕

ระบบการปรับดุลการชำระเงิน
(Adjustment Process)

การปรับดุลการชำระเงินเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากการที่ผิดปกติในการปรับดุลการชำระเงินที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการเกินดุลหรือขาดดุลในดุลการชำระเงินอย่างแท้จริงได้ จะช่วยให้การปรับค่าได้ทันเวลาซึ่งสามารถกำจัดสาเหตุสำคัญของการขาดเสถียรภาพในระบบการเงินระหว่างประเทศ แต่เดิมนั้นภายในระบบมาตรฐานทองคำ การเกินดุลหรือการขาดดุลในดุลการชำระเงินจะมีการปรับตัวอย่างอัตโนมัติโดยผ่านการทำงานของกลไกทางการเงินที่เรียกว่า price specie flow mechanism เพราะความเคลื่อนไหวของเงินสำรองระหว่างประเทศ และปริมาณเงินในประเทศจะเป็นไปอย่างสอดคล้องกันและในทิศทางเดียวกัน คือเมื่อเกิดการเกินดุลปริมาณเงินจะเพิ่มขึ้น และในทางตรงข้ามเมื่อเกิดการขาดดุลปริมาณเงินจะลดลง ด้วยเหตุนี้จึงนำไปสู่การปรับตัวอย่างรวดเร็วในระบบเศรษฐกิจ และการปรับตัวอย่างพร้อม ๆ กันทั้งประเทศที่เกินดุลและขาดดุล แต่ในระบบปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงในเงินสำรองและปริมาณเงินมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ขบวนการปรับตัวอย่างช้าลงไม่จำเป็นต้องทำการปรับในทันที โดยจะมีการพิจารณาถึงปริมาณเงินสำรองที่มีอยู่และอำนาจทางการเงินของประเทศที่จะขยายหรือลดปริมาณเงินจากการเกินดุลหรือขาดดุลของประเทศหรือมาตรการภายนอกประเทศ เช่นการกู้ยืมจากต่างประเทศเพื่อเงิน (finance) ดุลการชำระเงินที่ไม่สมดุล ด้วยเหตุนี้ จะเห็นได้ว่าประเทศต่าง ๆ ปล่อยให้สถานการณ์แห่งความไม่สมดุลไว้ไคร่ระยะเวลานานหรือบางครั้งก็ปล่อยให้สถานการณ์ดังไว้นั้นเรื้อรัง จนต้องแก้ปัญหาด้วยการปรับตัวอย่างรุนแรง หรือด้วยการเปลี่ยนแปลงค่าของเงินครั้งละมาก ๆ โดยมีทั้งสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการเกินกำไรในค่าของเงินอย่างรุนแรงและการเคลื่อนไหวของเงินทุนระยะสั้นระหว่างประเทศในลักษณะที่ขาดเสถียรภาพ

ระบบการปรับดุลการชำระเงินในปัจจุบันนี้ ภาระในการปรับดุลการชำระเงิน มักตกหนักอยู่ที่ประเทศที่ขาดดุลบัญชีเดินสะพัด หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องถอนเงิน จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เพื่อนำมาทำการชดเชยซึ่งตามปกติกองทุนการเงิน มักกำหนดเงื่อนไขให้ค่าเป็นมาตรการ ที่จำเป็นเพื่อแก้ดุลการชำระเงินให้อยู่ในสภาพที่ สมดุล ส่วนประเทศที่เกินดุลมักจะเผชิญกับสถานการณ์เช่นนี้ เพราะเหตุว่าไม่ถูกปัญหา เงินสำรองระหว่างประเทศบังคับให้ต้องปรับดุลการชำระเงินและระบบมิได้มีการวาง วินัยไว้สำหรับให้ประเทศเกินดุลได้ปฏิบัติตาม นอกจากนั้นประเทศเจ้าของเงินตราสกุล หลักหรือศูนย์เงินสำรอง เช่นสหรัฐอเมริกา ยังสามารถที่จะเลี่ยงภาระการปรับตัว หรือไม่ต้องทำการปรับดุลการชำระเงินของคนเหมือนประเทศที่ขาดดุลอื่น ๆ เพราะ สามารถใช้ดุลการชดเชยในการขาดดุลของตนได้ ด้วยเหตุนี้ การปรับปรุงระบบ การปรับตัวจึงต้องพยายามหาวิธีที่จะทำให้การปรับฐานะดุลการชำระเงินอย่างทันท่วงที ทั้งประเทศที่เกินดุลและขาดดุลในดุลการชำระเงินเพื่อมิให้เป็นปัญหาที่เรื้อรัง

สิ่งที่จะสามารถนำมาใช้ช่วยการทำงานของระบบการปรับตัวให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้นคือ การใช้เครื่องชี้ (Indicators) บางชนิดมาชี้บอกถึงความจำเป็นที่จะต้อง ดำเนินการปรับดุลการชำระเงิน ซึ่งอาจทำได้โดยมาตรการ ค่าอัตราแลกเปลี่ยนและ มาตรการ ที่เหมาะสมอื่น ๆ และถึงประเทศที่ควรต้องดำเนินการปรับ การใช้วิธีนี้ จะทำให้ประเทศต่าง ๆ มีพื้นฐานเท่าเทียมกันที่จะต้องทำการปรับดุลการชำระเงินของตน ให้สมดุลทั้งประเทศที่มีดุลการชำระเงินเกินดุล และประเทศที่ขาดดุลในดุลการชำระเงิน

แทนที่จะให้ภาระตกหนักอยู่กับประเทศที่ขาดดุล เป็นส่วนใหญ่ เครื่องชี้ดังกล่าว นี้ อาจสามารถชี้ว่าขั้นชะในการปรับตัวตกอยู่กับประเทศที่ขาดดุลหรือประเทศที่เกินดุล หรือควรมีการแบ่งภาระระหว่างกัน ประเทศที่เกี่ยวข้องมีทางเลือกที่จะดำเนินมาตรการ ได้ตามความเหมาะสม คืออาจใช้วิธีปรับอัตราแลกเปลี่ยนหรือดำเนินการปรับปัจจัยอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความสมดุลขึ้นในระบบ

ความรับผิดชอบในการปรับตัว (Adjustment Responsibilities)

ปัญหาในเรื่องการปรับตัวเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาถึงกันและกัน โดยทั่วไป สถานะการชำระเงินของแต่ละประเทศมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันทั้งหมด ทั้งที่เกินดุลและขาดดุล ตัวอย่าง เช่น เมื่อประเทศหนึ่งเกินดุลก็จะมีอีกประเทศหนึ่งหรือมากกว่าขาดดุล เป็นต้น ดังนั้นแต่ละประเทศจึงควรรับภาระทำการปรับฐานะดุลการชำระเงินของตนและควรคำนึงถึงผลกระทบกระเทือนที่อาจจะมีต่อประเทศอื่น ๆ ถ้าแต่ละประเทศต่างใช้วิธีปล่อยให้ประเทศอื่น ๆ ช่วยหรือคอยให้ประเทศอื่นทำการปรับดุลการชำระเงินเสียก่อนแล้ว ขบวนการปรับตัวก็จะช้ามัก จนอาจจำต้องใช้มาตรการแก้ไขอย่างรุนแรงในภายหลัง

การปรับฐานะดุลการชำระเงินควรกระทำอย่างเสมอภาคกันทั้งประเทศ เกินดุลและขาดดุล (Symmetrical Adjustment) ถึงขนาดจะปรากฏอยู่เสมอว่า สาเหตุของความไม่สมดุลมักมาจากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของประเทศที่ขาดดุลมากกว่าของประเทศที่เกินดุลอย่างไรก็ตามวิธีการปรับตัวของประเทศที่เกินดุลไม่จำเป็นต้องใช้นโยบายเกี่ยวกับการจำกัดทางการเงิน ทางการค้า และการลดต้นทุนซึ่งจะมีผลต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจของประชาชนเหมือนของประเทศที่ขาดดุล ดังนั้นจึงนับว่าเป็นการเหมาะสมที่ประเทศทั้งสองฝ่ายแบ่งปันความรับผิดชอบดำเนินการปรับตัว แทนที่จะให้กลุ่ม

International Monetary Reform, "Adjustment Responsibilities and Surplus and Deficit Countries": Bank of Thailand, January 8, 1973

ประเทศที่เกินดุลมีภาระน้อยกว่าประเทศที่ขาดดุลมากดัง เจนในอดี ประเทศต่าง ๆ
 กวจะเริ่ม**รวม**มีวกกันอย่างจริงจังและเข้มงวดเพื่อทำการปรับแก้ความเค็มใจและ
 ทุนเวลา

การให้ประเทศที่ขาดดุลปรับแก้แต่เพียงฝ่ายเดียวในทุกสถานการณ์ ทำให้ของ
 ไ้**มาครกา**ปรับแก้ที่ค่อนข้างรุนแรง ซึ่งมีผลกระทบต่อเพื่อนประเทศนั้นเอง
 และประเทศอื่น ๆ ในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมบางประการ อาจมีความจำเป็นเคย่าง
 มากที่ถองทำการปรับทั้งสองฝ่ายมากกว่าที่จะกระทำแต่เพียงประเทศขาดดุลฝ่ายเดียว
 เนื่องจากส่วนเกินดุลในประเทศหนึ่งจะก่อให้เกิดการขาดดุลในประเทศคู่กรณี การปรับ
 ด้วที่กระทำโดยประเทศขาดดุลฝ่ายเดียวมักกระทำด้วยความเข้มงวด และบางครั้งความ
 ไม่สมดุลยังคงปรากฏอยู่ แลถาหากว่าการปรับแก้ที่กระทำโดยประเทศที่เกินดุลหรือรวมมีว
 กั้นทั้งสองฝ่ายแล้วจะเป็นการกระทำที่ค่อนข้างนุ่มนวลกว่าวิธีแรก

เป็นที่น่าสัง เลศควว่าในการใช้นโยบายแก้ปัญหาดุลการชำระเงิน "เกินดุล"
 ประเทศที่ดำเนินการมักถอง**ไ้มาครกา** ในทางที่ยอนคล้าย อาทิ กระตุ้นการขยาย
 ด้วทางเศรษฐกิจภายในประเทศ หาทางลดสินค้าออกและเพิ่มสินค้าขาเข้า และหรือ
 ส่งเสริมการไหลออกของเงินทุนไปนอกประเทศ ซึ่งล้วนแต่เป็นมาตรการที่อยู่ในลักษณะ
 ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและการเคลื่อนย้ายของเงินทุนระหว่างประเทศ ผลที่
 เกิดขึ้นจากระบบเศรษฐกิจของโลกจึงคิดว่าที่จะให้ภาระการปรับแก้ที่ประเทศที่
 ขาดดุลเป็นส่วนใหญ่ เพราะเมื่อประเทศเหล่านี้ทำการปรับแก้การชำระเงิน โดยเฉพาะ
 ประเทศสำคัญซึ่งจำเป็นถองดำเนินการในทางที่ก่อให้เกิดการหดตัวในระบบเศรษฐกิจ
 และการค้าของโลก อันมิใช่สิ่งที่น่าพึงปรารถนาเลย

ขบวนการปรับแก้ (Adjustment Processes)

หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของกองทุนการเงินระหว่างประเทศคือช่วยอำนวยความสะดวก
 สะดวกให้แก่ประเทศสมาชิกในการปรับดุลการชำระเงินในการดำเนินการของขบวนการ

ปรับตัวที่อยู่ภายใต้กองทุนการเงินนี้ มีวิธีการปฏิบัติอยู่ ๒ วิธี คือกองทุนการเงินจะถือโอกาสเมื่อทำการปรึกษาหารือประจำกับประเทศสมาชิกที่ยังอยู่ภายใต้ความตกลงหมวด ๑๘ (คือประเทศที่เงินตรายังมีได้เป็นเงินตราที่พึงเปลี่ยนได้) เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศนั้น กองทุนการเงินมักถือโอกาสชี้ให้เห็นปัญหาทางเศรษฐกิจและแนะนำวิธีแก้ไขเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้เศรษฐกิจของประเทศนั้นประสบปัญหาไม่สมดุลในภายหลัง นอกจากนี้ เมื่อประเทศสมาชิกประสบปัญหาดุลการชำระเงินขาดดุลคงถอนเงินจากกองทุนการเงินมาใช้ชดเชยการขาดดุลนั้นแล้ว กองทุนการเงินมักกำหนดเงื่อนไขทางค่านโยบายเศรษฐกิจให้ลดปฏิบัติด้วย เพื่อให้ประเทศสมาชิกฟื้นตัวโดยเร็วจนสามารถชำระเงินคืนในกองทุนการเงินได้ ภาคอกเบี้ยที่กองทุนการเงินคิดสำหรับเงินที่ประเทศสมาชิกถอนนั้น ยิ่งทิ้งไว้นานเพียงใดอัตราที่สูงขึ้นเพียงนั้น อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศสมาชิกที่ไม่ต้องการปรึกษาหารือประจำกับกองทุนการเงิน ซึ่งใดแก่ประเทศสำคัญเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีเงินตราที่เป็นเงินตราที่พึงเปลี่ยนได้ และประเทศสมาชิกที่มีคงถอนเงินจากกองทุนการเงิน จะอยู่นอกวินัยในการปรับตัวที่กองทุนการเงินนี้อาจโต้แย้งกับ เป็นที่ยอมรับกันว่า การปรับตัวระหว่างประเทศเป็นหัวใจของการทำงานของกองทุน การปรับความไม่สมดุลอย่างรวดเร็ว จะช่วยลดความไม่มั่นคงในระบบการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างมากทั้งประเทศกำลังพัฒนาและประเทศอุตสาหกรรม แม้ว่าจะมีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องความรับผิดชอบและวิธีการในการปรับตัวก็ตาม

ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่สองประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศสำคัญ ใดร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อช่วยส่งเสริมระบบการทำงานของระบบการปรับตัวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการควบคุมประเทศที่อยู่นอกวินัยของกองทุนการเงิน โดยประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อควบคุมดูแลภาวะเศรษฐกิจของกันและกัน (Multilateral Surveillance) อย่างใกล้ชิด และดูแลการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจและเป้าหมายของดุลการชำระเงิน โดยเฉพาะของประเทศสำคัญให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกันยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้

ความไม่สมดุลในดุลการชำระเงินเกิดขึ้น และถ้าหากความไม่สมดุลดังกล่าวนี้เกิดขึ้น จะหาทางรวมมือกันให้การปรับความไม่สมดุลนั้นสะดวกง่ายดายยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การทำงานของระบบการปรับตัวในลักษณะเช่นนี้ไม่ไฉนลเต็มที่มีัก เพราะในขั้นสุดท้าย ทุกประเทศต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองเสมอ จึงไม่คำนึงถึงคำร้องขอของประเทศอื่น ๆ

การทำงานของระบบการปรับตัวอาจปรับปรุงใหม่มีประสิทธิภาพและเสมอภาคกันยิ่งขึ้นด้วยการหากลไกที่จะช่วยบังคับถึงความจำเป็นที่จะต้องเริ่มทำการปรับดุลการชำระเงินและกำหนดความรับผิดชอบให้ประเทศที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อให้การปรับตัวกระทำโดยบางต้นทางที่ และอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบโดยตรงของประเทศที่เป็นคนเหตุของปัญหาความไม่สมดุลที่เกิดขึ้น มาตรการที่อาจใช้แก้อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีให้เลือกหลายประการตามแต่ความเหมาะสมของสถานการณ์ รวมทั้งมาตรการเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยน พิจารณาถึงภาวะดุลการชำระเงินของโลก การทำงานของระบบการปรับตัว และพฤติกรรมของความไม่สมดุล กลไกที่อาจนำมาใช้ได้ตามระดับความรู้ในขณะนี้ อาจจะเป็นเครื่องชี้บางชนิดที่อาศัยตัวเลขการเคลื่อนไหวของเงินสำรองระหว่างประเทศ (Reserve Indicator) หรือการเคลื่อนไหวของดุลพื้นฐาน (Basic Balance Indicator)^๒

^๒ "ดุลพื้นฐาน" (Basic Balance) เป็นคุณลักษณะหนึ่งซึ่งใช้ประกอบการพิจารณาฐานะดุลการชำระเงิน ดุลพื้นฐานนี้จะไม่รวมรายการเงินทุนระยะสั้น ซึ่งปกติเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วไปมาประเทศต่าง ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ที่สูงกว่าหรือเพื่อเก็งกำไรในค่าของเงิน กล่าวคือ "ดุลพื้นฐาน" จะรวมเฉพาะรายการของบัญชีเดินสะพัดและเงินทุนระยะยาวเท่านั้น

ซึ่งถ้าหากเพิ่มขึ้นหรือลดลงเกินกว่าอัตราหนึ่งตามที่ตกลงกันไว้ ประเทศที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินการปรับค่าทันที คือหากเพิ่มขึ้นเกินกว่าอัตราหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง ก็ให้ปรับลดการชำระเงินให้เกินคุณน้อยลง หรือเพิ่มค่าของเงินเป็นต้น ในบรรดา เครื่องชี้ทั้งสองประเภทนี้ เครื่องชี้ที่ใช้ค่าเงินสำรองเหมาะสมสำหรับนำมาใช้ มากที่สุด เพราะเมื่อใช้ค่าเงินสำรองที่มากตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด คือปรุงแต่งโดยรัฐบาล โดยประเทศอื่น ๆ ไม่ทราบโดยยาก นอกจากนี้ยังสามารถแปลงอัตราความเคลื่อนไหว ออกมาเป็นขนาดของนโยบายที่จะใช้ให้ใกล้เคียง เป็นที่น่าสังเกตว่า เครื่องชี้ทาง สถิติ (Statistical Indicators) หลายชนิดในขณะนี้มีความสำคัญในการช่วยให้ รัฐบาลกำหนดนโยบายเศรษฐกิจได้ดียิ่งขึ้นอยู่แล้ว สำหรับทางด้านลดการชำระเงิน นั้น อาจถือได้ว่าเครื่องชี้ทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้นเป็นที่ยอมรับกันมากที่สุด เพราะในขณะนี้ประเทศต่าง ๆ ก็ถือเป็นเครื่องช่วยกำหนดนโยบายการปรับค่าอย่างกว้าง อยู่แล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นหากจะนำเครื่องชี้ดังกล่าวมาใช้สำหรับทุกประเทศในระบบอย่าง ถูกต้องกับความเป็นจริงและอย่างยุติธรรมควรจะจัดวางระบบการใช้เครื่องชี้อย่างไร ในขณะนี้มีความเห็นเกิดขึ้นเป็น ๒ พวก^๗ คือ

๑. ให้ใช้เครื่องชี้ในลักษณะอัตรานำ (Presumptive Indicator)

โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำ กล่าวคือเมื่อใดก็ตามที่เงินสำรองระหว่างประเทศ เพิ่มขึ้นหรือลดลงเกินกว่าอัตราหนึ่ง (Upper or Lower Point) และอยู่ใน ๗ ระดับนั้นเกินกว่าระยะเวลาหนึ่ง ประเทศนั้นจะต้องเริ่มดำเนินการปรับลดการชำระเงินของตนโดยทันที เช่น ด้วยการปรับอัตราแลกเปลี่ยนหรือดำเนินการ ปรับปัจจัยอย่างอื่น ทั้งนี้ยกเว้นสำหรับกรณีที่กองทุนการเงินมีความเห็นว่าประเทศนั้น

^๗Report of Technical Group on Adjustment, "Aspects of A Reserve Indicator System" March 7, 1974

ไม่จำเป็นต้องกระทำการปรับ เพราะการเคลื่อนไหวของเงินสำรองคงกล่าวเป็นผล
 มาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างชั่วคราว อาทิ ตามวัฏจักร (Cyclical) หรือ
 เป็นเพราะมาตรการที่ดำเนินอยู่แล้วยังมีได้กดยอดเต็มที่ ผู้สังเกตการณ์ให้ความเห็น
 ว่าสำหรับ การออกอาศัยวิธีนี้ยังคงมีให้ประเทศสำคัญที่เกินดุล โดยเฉพาะเยอรมัน
 และญี่ปุ่นมีหน้าที่ต้องปรับดุลการชำระเงินที่เกินดุลของตนในทันทีที่เกิดขึ้น เพราะดุล
 การชำระเงินของทั้งสองประเทศมักเกินดุลอยู่เสมอ

๒. ให้ใช้เครื่องชี้เป็นเครื่องประกอบการพิจารณา (Presumptive Assessment) มีประเทศกลุ่มตลาดรวมยุโรปโดยเฉพาะเยอรมัน เป็นผู้นำ
 กล่าวคือ ให้ใช้การเคลื่อนไหวของเงินสำรองระหว่างประเทศเป็นเครื่องชี้ถึงความ
 จำเป็นที่จะต้องเริ่มต้นวิเคราะห์ฐานะดุลการชำระเงินของประเทศอย่างใกล้ชิดกว่า
 มีปัญหาดุลการชำระเงินหรือไม่ โดยในปัจจุบันทางเศรษฐกิจอื่น ๆ มาประกอบการ
 พิจารณากว้าง รวมทั้งฐานะในปัจจุบันและอนาคตของดุลการชำระเงินพื้นฐานทั้งนี้โดย
 ให้นำหนักตัวเลขเงินสำรองมากกว่าปัจจัยอื่น และเมื่อกองทุนการเงินเห็นว่าประเทศ
 นั้นมีความจำเป็นต้องแก้ปัญหาความไม่สมดุล ประเทศที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการทันที
 การใช้เครื่องชี้ในลักษณะนี้จึงไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติเหมือนในวิธีแรก

เมื่อพิจารณาถึงการให้เครื่องชี้ในลักษณะอัตโนมัติตามข้อ ๑ จะเห็นว่าทำให้เกิด
 เกิดความแน่นอนมากขึ้นว่าจะมีการปรับค่าทันทีเมื่อมีเครื่องแสดงว่าเกิดความไม่สมดุล
 และทำให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างความเคลื่อนไหวของเงินสำรองของประเทศ
 ใดประเทศหนึ่ง และอัตราการเปลี่ยนแปลงของสภาพคล่องระหว่างประเทศตามที่ตกลง
 กันระหว่างประเทศ แนวทางจะเป็นวิธีที่ทำให้มีการปรับฐานะดุลการชำระเงินต่อเนื่องกัน
 โดยเร็วและเป็นความพยายามที่จะทำให้ประเทศเกินดุลที่สำคัญต้องปรับฐานะของตนด้วย

๔๕
 *ขอเสนอ Dr. Kieke เจ้าหน้าทีธนาคารกลางเยอรมัน

๒. ใ้ใช้วิธีพิมพ์ออกแบแผนรายงานเศรษฐกิจของประเทศที่ถูกลงโทษ เพื่อตลาดเงินจะโคทรายฐานะเศรษฐกิจที่แท้จริง อันทำให้เกิดอุปสรรคในการหาเงินกู้ไปชดเชยดุลการชำระเงิน หรืออาจทำให้เกิดการเก็งกำไรในค่าของเงินประเทศนั้น จนกระทั่งต้องทำการแก้ไขในทางที่เหมาะสม

๓. ควบคุมการไหลประเทศสมาชิกอื่นกำหนดข้อจำกัด และควบคุมทางการเงิน การค้า และการชำระเงินตลอดจนธุรกิจเงินสะพัดอื่น ๆ ของตนกับประเทศที่ถูกลงโทษ รวมทั้งไม่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือไม่ว่าในกรณีใด ๆ เว้นแต่จะได้ดำเนินการเพื่อการปรับตัว

๔. โดยกำหนดให้ประเทศที่เกินดุลและมีเงินสำรองเพิ่มขึ้นเกินกว่าระดับหนึ่ง ไม่มีสิทธินำเงินสำรองส่วนเกินนั้น ไปขอแลกเปลี่ยนเป็นเงินสำรองขั้นต้น (Primary Reserve Asset) จากประเทศผู้ออกเงินตรา นั้น และต้องนำเงินสำรองส่วนเกินนี้ไปฝากไว้กับกองทุนการเงินที่ต่องเสียตอกเบี้ยให้กองทุนการเงินในอัตราที่สูงตามจำนวนเงินฝาก

ระบบการปรับตัวและประเทศกำลังพัฒนา

เมื่อพิจารณาในแง่ของประเทศกำลังพัฒนาแล้ว ประเทศเหล่านี้ควรได้รับการยกเว้นหรือผ่อนปรนจากการบังคับของระบบการปรับตัวและระบบการลงโทษดังกล่าวแล้ว เพราะผลกระทบกระเทือนของความไม่สมดุลของประเทศเหล่านี้ต่อระบบการเงินระหว่างประเทศมีน้อย และประเทศเหล่านี้มีภาระทางการเงินในการพัฒนาประเทศมาก นอกจากนั้น ประเทศกำลังพัฒนาไม่สามารถกระทำการปรับตัวหรือดำเนินการมาตรการเพื่อปรับดุลการชำระเงินของตนได้อย่างรวดเร็วโดยปราศจากความล้มเหลวหรือผลกระทบกระเทือนต่อแผนการพัฒนาของประเทศระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงโทษประเทศกำลังพัฒนาโดยใช้วิธีพิมพ์แบแผนรายงานภาวะเศรษฐกิจและการเงินที่แท้จริง จะเป็นการทำให้ประเทศกำลังพัฒนานี้ไม่สามารถกู้เงินที่จำเป็นจากแหล่งต่าง ๆ จากตลาดเงินในต่างประเทศ หรืออาจต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมากเกินไป เช่น

อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น อันนี้เป็นที่เข้าใจกันว่า การวางบทลงโทษประเทศที่เกินดุล
 ดุลการควบคุมและกำหนดข้อจำกัดทางการค้าและธุรกิจเดินสะพัดกับประเทศนั้น
 อาจมีผลกระทบกระเทือนได้ตลอดถึงประเทศกำลังพัฒนาด้วยเสมอ เพราะประเทศ
 กำลังพัฒนาส่วนใหญ่เป็นสมาชิกองค์

ด้วยเหตุนี้ การปฏิบัติความถูกต้องของการปรับลดการชำระเงินควรจะต้องวาง
 ยึดหยุ่นสำหรับประเทศกำลังพัฒนา และถ้าหากจะใช้ระบบการปรับตัวโดยอาศัยเครื่องมือ
 เพื่อให้เกิดความสมดุลภายในระบบก็ควรใช้เครื่องมือที่เป็นเครื่องประกอบการพิจารณา
 (Presumptive Assessment) โดยคำนึงถึงปัจจัยที่กล่าวข้างต้นแล้วว่าฐานะดุลการ
 ชำระเงินของประเทศมีผลกระทบกระเทือนน้อยกว่าต่อระบบการเงินระหว่างประเทศ
 และประเทศกำลังพัฒนามีความจำเป็นต้องสะสมเงินสำรองระหว่างประเทศไว้ เพื่อใช้
 ในการพัฒนาประเทศและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ประเทศกำลังพัฒนาอาจไม่
 สามารถปรับลดการชำระเงินของตนได้ทันเวลาที่ เพราะจะกระทบกระเทือนต่อแผนการ
 พัฒนาประเทศของตนในระยะยาว

โดยสรุปแล้ว เมื่อพิจารณาในแง่ของประเทศกำลังพัฒนาการปรับปรุงระบบ
 การปรับตัวควรเป็นในรูป

๑. ให้ประเทศเกินดุลมีพันธะและความรับผิดชอบเท่าเทียมกับประเทศขาดดุล
 ในการปรับฐานะดุลการชำระเงิน
๒. การกำหนดวิธีการปรับตัว ควรกำหนดไปในทางที่จะให้การไหลของ
 ทรัพยากร จากประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ กลับประเทศที่พัฒนาแล้วไปสู่ประเทศกำลัง
 พัฒนา
๓. ประเทศต่าง ๆ ควรพยายามหลีกเลี่ยงการควบคุมและข้อจำกัดทางการ
 การค้าและการชำระเงินของตนกับประเทศกำลังพัฒนา เช่น อาจบริจาคหรือให้ความ
 ช่วยเหลือแก่ประเทศกำลังพัฒนา และยอมให้ประเทศกำลังพัฒนาพิจารณาควบคุมและ
 กำหนดข้อจำกัดกับตนได้เมื่อพิจารณาเห็นว่ามีจำเป็นเกิดขึ้น

การปฏิรูประบบการปรับตัวครั้งนี้ จะเป็นผลดีต่อประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไป เพราะหากใน ประเทศที่ขาดดุลรับภาระแต่เพียงฝ่ายเดียว หรือ เป็นส่วนใหญ่แล้ว การปรับดุลการชำระเงินของประเทศที่ขาดดุลมักกระทำด้วยการหดตัวทาง เศรษฐกิจ การกักตุนสินค้าเข้า และการควบคุมการไหลออกของเงินทุน ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อ การส่งออกการค้ายและการระดมทุนของประเทศกำลังพัฒนาเป็นอย่างมากทั้งสิ้น ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไปมีความต้องการเงินทุนจากต่างประเทศ อย่างเร็ววังสำหรับซื้อสินค้าเข้า เพื่อการพัฒนาประเทศ และหากหากเกิดขาดแคลน เงินตราต่างประเทศอันเนื่องมาจากการลดความต้องการหรือราคาสำหรับสินค้าหลัก ที่ส่งออกไปยังต่างประเทศด้วยแล้ว ผลกระทบกระเทือนต่อความเจริญของประเทศ กำลังพัฒนายังมีมากขึ้น

ในทางตรงกันข้าม หากในประเทศที่เกินดุลเป็นฝ่ายปรับดุลการชำระเงิน ให้สมดุลแล้ว การปรับนี้อาจกระทำในรูปการลดสินค้าออก เพิ่มสินค้าเข้า ยกเลิก มาตรการ ขอบจำกัดต่าง ๆ ส่งเสริมการลงทุนและการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งมาตรการ เหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อประเทศกำลังพัฒนาเป็นส่วนรวมทั้งสิ้น นอกจากนั้นยังก่อให้เกิด ความเจริญและก้าวหน้าในเศรษฐกิจและการชำระเงินของโลกยิ่งขึ้น

สำหรับประเทศที่ผลิตน้ำมัน ส่วนใหญ่เป็นประเทศเล็กและมีรายไค้เป็นเงิน ตราต่างประเทศจำนวนมากนั้น ควรจะต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์พิเศษในการปรับตัว ต่างหากไปจากนี้